

Міністерство освіти та науки, молоді та спорту України
Міністерство охорони здоров'я
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical
Medicine

Збірник тез доповідей
III Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

Суми
Сумський державний університет
2015

Мета дослідження. Дослідити розподіл генотипів за С825Т поліморфізмом гена GNB3 у хворих на АГ з перенесеним ІМ та визначити ризик виникнення даного захворювання.

Матеріали та методи дослідження. Обстежено 67 хворих на АГ з перенесеним ІМ. Використовували клінічні, лабораторні та інструментальні методи дослідження. Контрольна група включала 50 практично здорових осіб. Визначення С825Т поліморфізму гена GNB3 проводили методом полімеразної ланцюгової реакції з подальшим аналізом рестрикційних фрагментів (матеріал дослідження – венозна кров). Статистична обробка результатів дослідження проводилась за допомогою програми SPSS 21.

Отримані результати. Серед обстежених хворих було виявлено 19 гомозигот за С алелем (28,4%), 39 гетерозиготи С/Т (58,2%) та 9 гомозигот за патологічним Т алелем (13,4%). Частота С та Т алелів складала 28,4% та 71,6% відповідно. У контрольній групі був наступний розподіл: 28 гомозигот за С алелем (56%), 19 гетерозигот (38%) та 3 гетерозиготи за патологічним Т алелем (6%). Частота С алелю становила 56%, а Т алелю – 44%. Носії С алелю мають ВШ=0,45; 95% ДІ=0,26–0,79, тоді як носії Т алелю мають ВШ=2,22; 95% ДІ=1,26–3,92, $p=0.005$. Таким чином, серед хворих на АГ з перенесеним ІМ частота С/Т, Т/Т генотипів та Т алелю вища порівняно з контрольною групою. Ризик виникнення ІМ у носіїв Т алелю в 2,2 рази вищий, ніж у носіїв С алелю.

Висновки. Встановлено, що у хворих на артеріальну гіпертензію з перенесеним інфарктом міокарда частота генотипів С/Т, Т/Т та Т алелю за С825Т поліморфізмом гена GNB3 вірогідно вища, ніж в групі контролю. Ризик виникнення інфаркту міокарда асоційований з Т алелем.

ЧАСТОТА ГЕНОТИПІВ ЗА GLN27GLU ПОЛІМОРФІЗМОМ ГЕНА β_2 – АДРЕНОРЕЦЕПТОРА У ХВОРИХ НА БРОНХІАЛЬНУ АСТМУ ЗАЛЕЖНО ВІД СТАТІ

Приступа Л.Н., Бондаркова А.М., Пабот К.А.

Сумський державний університет, кафедра внутрішньої медицини післядипломної освіти

Актуальність. Згідно даних іноземних авторів доведено, що існує безпосередній зв'язок між БА та поліморфізмом Gln27Glu гена β_2 -адренорецептора (ADRB2), але гендерні особливості носять суперечливий характер.

Метою нашого дослідження було визначення частоти генотипів Gln27Glu за поліморфізмом гена ADRB2 у хворих на БА залежно від статі.

Матеріали та методи. Було обстежено 188 хворих із легкою, середньою та тяжкою персистуючою БА у віці від 18 до 70 років. Діагноз був встановлений на основі рекомендацій GINA (2011) та Наказу МОЗ України №128 19.03.2007р. Контрольну групу склали 87 практично здорових осіб без алергопатології та необтяженим алергічним анамнезом.

Визначення алельного поліморфізму 1-го екзону гена ADRB2 Gln27Glu (rs1042714) проводили методом полімеразної ланцюгової реакції з наступним аналізом довжини рестрикційних фрагментів. Статистичну обробку даних проводили за допомогою SPSS – 21.

Результати: У хворих на БА залежно від статі генотипи за Gln27Glu поліморфізмом гена ADRB2 розподілились наступним чином: Gln27Gln генотип був у 58,8% жінок, у 41,2% чоловіків; Gln27Glu генотип – у 67,6% та 32,4%, Glu27Glu генотип – у 54,8% та 45,2% відповідно ($p = 0,2$). Отже, генотипи Gln27Glu за поліморфізмом гена ADRB2 зустрічаються практично з однаковою частотою серед жінок та чоловіків.

Висновки: Не встановлено гендерних відмінностей у розподілі генотипів за Gln27Glu поліморфізмом гена ADRB2.